

OKOLJSKI TABOR 2014

Gimnazija in srednja šola Kočevje je v septembru organizirala že 2. okoljski tabor v okviru izbirnega predmeta študij okolja. Tokrat smo se odpravili v Karavanke, natančneje v Javorniški Rovt. Nastanili smo se v ČŠOD Trilobit, kjer smo preživelih pet zelo aktivnih dni.

Dom, ki je nekoč služil vojakom kot postojanka, je dobil ime po vodilnih fosilih trokrparjih ali trilobitih, ki so na tem območju masovno izumrli konec paleozoika. V neposredni bližini doma se steka ledeniška voda v prelepo jezero s kristalno čisto vodo. Večina aktivnosti je potekala v okolici neokrnjene narave.

Pohodništvo, strategije preživetja v naravi, spoznavanje človekovih dejavnosti (železarstvo in rudarstvo) so nekatere od dejavnosti, ki smo se jih udeležili oziroma smo jih spoznali. Ogledali smo si tudi eno najstarejših hidroelektrarn na Slovenskem. Spoznali smo težko življenje rudarjev v preteklosti in si ogledali opuščen rudnik manganove rude na 1200 m nadmorske višine. Po ogledu dokumentarnega filma in pripovedi nekoč zaposlenega železarskega delavca smo dojali, kako težko in nevarno je bilo delo in življenje zaposlenih. Upravičeno lahko trdimo, da so Jesenice zibelka železarstva v Sloveniji.

Pohod proti Golici nam je razkril veliko pestrost gliv, med katerimi je bila večina užitnih, zato smo jih pripravili v večernih urah ob tabornem ognju. Na tej poti smo videli tudi nemalo fosilnih ostankov polžev in školjk srčank ter celo fosile afriških palm.

V bližnji mlaki in potoku smo izvedli vzorčenje vode. Na podlagi prisotnosti organizmov v vzorcih smo ocenili kakovost vode. Zajete mladoletnice, vrbnice, enodnevnice in postrance so potrdile neonesnaženost in pitnost vode. V času bivanja v domu smo se preizkusili tudi v nekaterih spretnostih: v veslanju, lokostrelstvu, plezanju po umetni steni, izdelavi priročnih nosil, prepoznavanju užitnih rastlin in filtriranju vode v naravi.

Pred odhodom domov smo se z dijaki II. Gimnazije Maribor, ki so sobivali v domu, pomerili v veslanju, gorskem reševanju, teku in košarki oziroma tako imenovani tekmi trilobitlon. Sestavili smo mešane skupine obeh šol, saj smo se v tednu skupnega življenja in dela zelo spoprijateljili, zato je bilo slovo od njih toliko težje.

Najhuje pa ni bilo to, da smo v prostem času morali pripravljati predstavitve tandenskih nalog, s katerimi smo morali izkazati pridobljeno znanje skozi pisno preverjanje, pač pa dejstvo, da je bilo pred nami vabljivo jezero z izredno nizko temperaturo vode, ki žal ni bilo primerno za kopanje. Kar vprašajte udeležence tabora...

Hana Babnik, 3.B